

РЕШЕНИЕ

№ 7404

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 01.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5004** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на П. Г. П. срещу Решение № 1040-21-80/31.01.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-3370-3/16.12.2016 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С. град, с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

В жалбата е посочено, че издаденото решение, както и потвърденото с него разпореждане, са незаконосъобразни. Моли се решение и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени, като преписката бъде върната на административния орган и същият бъде задължен да отпусне исканото обезщетение. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Р., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 09.04.2019 г. П. П. е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО. Видно от справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 214-00-3370-1/09.04.2014 г. към заявлението са приложени Заповед № 001/03.04.2019 г., издадена от осигурителя [фирма] за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 03.04.2019 г. на основание чл. 71, ал. 1 от КТ.

При преценка на правото на ПОБ на П. П. е установено, че в Регистъра на осигурените лица от предходния осигурител [фирма] е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода 06.01.2003г. - 28.02.2019 г., включително, като в позиция 15.1 е посочен код за прекратяване на трудовото правоотношение – 2, когато осигуряването е прекратено по желание или със съгласие, или поради виновно поведение на осигуреното лице на някое от основанията, посочени в чл. 54б, ал. 3 от КСО, чл. 325, ал. 1, т. 1 и т. 2, чл. 326, чл. 330, чл. 331 от КТ, а при настоящия осигурител [фирма] е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от 06.03.2019 г. до 01.04.2019 г., включително, като в позиция 15.1 е посочен код на прекратяване на трудовото правоотношение – 1.

С оглед направените констатации, че са били налице факти и обстоятелства, които водят до основателни съмнения за злоупотреби с фондовете на ДОО, както и с оглед представените от лицето документи и налични данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с Разпореждане № 214-00-3370-1/23.04.2019 г. на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е спряно производството по отпускане на исканото ПОБ до извършване на проверка в [фирма] от съответните органи. Разпореждането е връчено лично на лицето на 11.07.2019 г.

С Писмо № 4023-21-188/25.04.2019г. на ТП на НОИ С.-град е изискана проверка на [фирма]. Със Заповед № ЗР-5-21-00574996/05.06.2019 г. е възложено извършване на проверка по разходите на ДОО в дружеството.

В хода на проверката от пълномощника на управителя и обслужващ счетоводител на дружеството не са представени първични счетоводни документи, удостоверяващи извършвана от П. П. трудова дейност в дружеството. Изготвен е Констативен протокол № КП-5-21-00690049/09.12.2019 г. Въз основа на резултатите от извършената проверка на осигурителя, подадените от [фирма] данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход на П. П. за периода 06.03.2019г.-01.04.2019 г., включително, са заличени.

Длъжностното лице по осигуряването за безработица е издало Разпореждане № 214-00-3370-2/16.11.2019 г., с което производството по подаденото от П. П. заявление за отпускане на ПОБ е възобновено.

С Разпореждане № 214-00-3370-3/16.12.2019 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град е отказано отпускането на ПОБ на П. П. по подаденото от него заявление от 09.04.2019 г. с данни за последно правоотношение с [фирма].

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-80/31.01.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 2 от КСО от лице, имащо правен интерес на оспорване и срещу подлежащ на съден контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ. Процесното разпореждане също е издадено от компетентен орган. Видно от Заповед № 1015-21-76/19.02.2019 г. изпълнението на функции на административни органи по чл. 54ж, ал. 1 и, ал. 3 и по чл. 54ж, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО са възложени на А. Г. К. – главен експерт по осигуряването в ТП на НОИ С.-град, подписала разпореждането.

Двата акта са издадени в законоустановената писмена форма и отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че в издаденото разпореждане не са изложени мотиви, от които да се разбира защо е прието, че не е възникнало осигуряване по отношение на жалбоподателя. От съдържанието на разпореждането се установява, че е извършена проверка на разходите за ДОО на [фирма], като преценката за правото на ПОБ е извършената въз основа на резултатите от нея.

При проведеното административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК. Видно от доказателствата, съдържащи се в представената административна преписка, е приложен чл. 54г, ал. 4 от КСО, като производството по подаденото от жалбоподателя заявление е спряно до извършване на проверка от компетентните органи в [фирма] с оглед установяването на факти от значение за преценка на правото на ПОБ. Разпореждането е връчено лично на жалбоподателя, като същият е имал възможност да го оспори, но не се е възползвал от нея. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че жалбоподателят не е бил уведомен за извършените проверки по отношение на неговия работодател, което е нарушило правото му на защита и го е лишило от възможността да направи възражения.

Твърдението, че на жалбоподателя не са връчени издадените предписания за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, което представлява съществено процесуално нарушение, тъй като същият е нямал възможността да ги обжалва и да защити интересите си, е необосновано. Адресат на предписанията е дружеството и задължението на органа за тяхното връчване е само по отношение на него, не и на работника.

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО, право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

На основание чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО, правото на парично обезщетение на безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Осигурителните вноски са дължими и се внасят върху

изплатено трудово възнаграждение за упражнена трудова дейност.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легално определение за понятието "осигурено лице" е дадено в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според което "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО. От съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от кодекса.

От приложения с административната преписка констативен протокол се установява, че при извършената проверка от контролните органи от [фирма] не са представени първични счетоводни документи за П. Г. П., както и документи, удостоверяващи извършваната от лицето трудова дейност. Представена е и декларация от Й. П. – обслужващ дружеството счетоводител и упълномощено лице, в която заявява, че не разполага с документи, удостоверяващи трудовата дейност на П. П..

След като не е доказано извършването на трудова дейност от жалбоподателя, то по отношение на него не е възникнало осигурително правоотношение на основание чл. 10 от КСО и той не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, поради което няма право на ПОБ на основание чл. 54а от КСО, тъй като не отговаря на установените с тази норма изисквания.

С оглед изложеното съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Неоснователно е направеното искане за освобождаване на жалбоподателя от разноски в производството на основание чл. 120 от КСО, тъй като същият не е осигурено лице, поради което той дължи заплащане на държана такса по сметка на АССГ в размер на 10 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Г. П. срещу Решение № 1040-21-80/31.01.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-3370-3/16.12.2016 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С. град, с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

ОСЪЖДА П. Г. П., с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА П. Г. П., с ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на АССГ сумата от 10 лв.

/десет/, представляваща държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.119 от КСО.

СЪДИЯ: